Uzruna Latvijas Republikas neatkarības proklamēšanas gadadienā

➳ Aija Usāne,
Līvānu novada domes priekšsēdētāja vietniece

Es sveicu jūs visus šajā Latvijas Republikas neatkarības proklamēšanas gadadienā, kura ilgst jau 97 gadus, kopš mēs, latvieši – sīksti un pacietīgi – cerīgi un pārliecināti turamies pie brīvības un neatkarīgās zemes strēles Baltijas jūras krastā, kuru Dievam un liktenim reiz labpaticies nosaukt skanīgā un stiprā vārdā – Latvija!

Toreiz, 1918. gada 18. novembrī Rīgā bija mākoņaina un drēgna diena. Vairumam cilvēku tā bija parasta pirmdienas diena, cik nu tā parasta varēja būt Pirmā pasaules kara izskaņā, tomēr tieši šī diena kļuva par mūsu valsts lielākajiem svētkiem – par mūsu Latvijas valsts proklamēšanas dienu.

Jaunas valsts nodibināšana bija aktīvu, patriotisku un mērķtiecīgu cilvēku izlolots sapnis par savu neatkarīgu valsti. Tomēr šis bija tikai pirmais posms, jo jaundibināto valsti gaidīja ilgs, smags un diemžēl arī asiņains brīvības cīņu periods.

Ir pagājuši 97. gadi kopš mūsu valsts proklamēšanas, tomēr valsts veidošana joprojām turpinās. Tajā esam iesaistīti mēs ikviens, jo valsts- tie esam mēs un mūsu izvēles. Katra mūsu rīcība nosaka to, kāda ir mūsu Latvija un kāda tā būs turpmāk.

Līvānu novads un mūsu cilvēki vienmēr ir bijuši Latvijas patrioti, kas gan savos darbos, gan domās ir augstu turējuši dzimtenes mīlestību.

Mēs ar savu darbīgumu, atbildību, augstajām prasībām pret sevi un pret citiem, bieži vien esam starp pirmajiem Latgales pašvaldību vidū un visā Latvijā kopumā. Mums ir ko parādīt un ir ar ko lepoties.

Ne velti Līvānu novads ir viens no reģionālās nozīmes attīstības centriem. Tas apliecina, ka mūs esam ne vien pašpietiekami, bet arī spējīgi veicināt apkārtējo teritoriju attīstību. Tātad mums ir jākļūst par sava veida paraugu un dzinējspēku, par tiem, kuri iedvesmo.

Mēs varam lepoties, ka tieši pie mums jau 11 gadus, pateicoties vietējo uzņēmēju – mecenātu atbalstam, talantīgiem jauniešiem tiek piešķirtas stipendijas mācībām augstskolās. Šos talantīgos bērnus ir izaudzinājušas mūsu pašu ģimenes (tēvi, mammas, vecvecāki), viņus ir skolojuši mūs pašu talantīgie skolotāji, treneri un pulciņu vadītāji, viņi ir apmeklējuši mūsu kultūras namus un bibliotēkas.

Talanti nevar rasties no nekā, talanti rodas tur, kur ir ielikts liels un rūpīgs darbs un ir radīta izaugsmi veicinoša vide – sakārtotas skolas, pieejams labs aprīkojums, labiekārtota un sakopta vide visapkārt. Šie talantīgie jaunieši ir mūsu vislielākais ieguldījums novada nākotnē, jo pēc gadiem tieši viņi veidos mūsu novada nākotni šeit gan dzīvojot, gan strādājot, gan veidojot savas ģimenes.

Daudz ieceru ir izdevies īstenot. Ir sakārtotas ielas pilsētā un pagastu centros. Ir realizēti projekti gan pašvaldības iedzīvotāju dzīvesvides kvalitātes uzlabošanai, gan novada lauku teritoriju attīstībai. Augstus rezultātus parādījuši mūsu ražotāji, mūsu lauksaimnieki.

Tomēr jāsaprot, ka ne jau ieguldītie vai nopelnītie miljoni ir tas, ar ko lepoties. Ja necienīsim savu un citu darbu, tad tam, kas ieguldīts, sakārtots un uzbūvēts, nebūs nekādas jēgas. Ar savu personīgo piemēru, ar savu ticību un mīlestību, ar savu piederību tieši šai vietai, Latvijai mēs varam vairot cieņu un sapratni sabiedrībā.

Līvānu novads gatavojas mūsu pilsētas 90-gadei. Latvija – valsts simtgadei. Taču šis laiks nes līdzi arī krietnu devu šaubu un neziņas. Jo īpaši pēc baisajiem notikumiem Francijas galvaspilsētā Parīzē, kur nežēlīgos terora aktos dažu stundu laikā tika nogalināti un ievainoti vairāki simti cilvēku. Pasaule stāv bezdibeņa priekšā, ko radījis cilvēku neprāts, agresija un naids.

Šovakar Līvānos ievijies Latvijas ceļš. Ceļš, kurš ir atvedis visus mūs šurp, lai Latvijas Republikas 97. gadadienu gaidot mēs apstātos, aizdomātos, ieklausītos, un izjustu to skaistumu, to domu spēku, kurš palīdz mums atzīt - es dzīvoju zemē, kur Daugava viļņus nes uz jūru un māju logos uguns deg, kur miglas vāli tik balti un ābeļdārzos āboli saldi, kur ceriņos meklējam laimi un dārzos viskrāšņāk zied ziedi, kur Jāņugunis nenodziest un gulbji, kā balti padebeši iet

Kur brīvība smaržo un nākotne sauc. Mēs dzīvojam zemē, ko par Latviju sauc.

Šī taka, šis lielceļš mūs visus ved pretī nākotnei, apstājoties un aizdomājoties par to, ka katru gadu pieminot Latviju svētku reizē ceļi kļūst arvien garāki... gan par mazuļa pirmajiem, nedrošajiem soļiem, gan lēnīgo sirmgalvja gājumu.

Es, jums novēlu iet droši pa sev izvēlētajiem ceļiem vienmēr apzinoties, ka tie atbalsojas Latvijas sirdī!

Dievs, svētī Latviju:
Zemi, cilvēkus, valodu,
Dziesmu un ticību,
Godaprātu un darba tikumu;
Uzturi mūs dzīvus,
Dari mūs brīvus –
Garā un pateicībā,
Cilvēka vārda cienīgus
Latviešus Tēvzemē un pasaulē.
Aicinu visus vienoties mūsu kopīgā lūgšanā par Latvijas zemi....
Dievs, svētī Latviju!